

Sygn. akt II Ka 99/24

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2024r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale prokuratora Tomasza Pniewskiego

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2024 r.

sprawy **K. C.**

oskarżonego z art. 178 a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 5 grudnia 2023 r. sygn. akt II K 433/23

I. utrzymuje wyrok w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 215 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 99/24
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji
--

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 5 grudnia 2023 r. sygn. akt II K 433/23

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>obrazy przepisów postępowania karnego, a mianowicie:</p> <p>- art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodu w postaci wyjaśnień oskarżonego poprzez nieobdarzenie ich walorem wiarygodności w zakresie opisu przebiegu zdarzenia, w szczególności działań podjętych przez K. C. po zaistnieniu zdarzenia drogowego, w sytuacji gdy w sposób spójny i logiczny opisał on przebieg zdarzenia i okoliczności, które doprowadziły do znajdowania się przez niego w stanie nietrzeźwości w momencie przyjazdu funkcjonariuszy Policji;</p> <p>- art. 170 § 1a kpk poprzez oddalenie wniosku dowodowego o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej ustnej opinii biegłego z zakresu rachunku retrospektywnego wobec uznania, iż zmierzał on do przedłużenia postępowania, w sytuacji gdy wniosek ten zmierzał do ustalenia istotnych okoliczności sprawy, które pozwalałyby na szczegółowe zrekonstruowanie przebiegu zdarzenia.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
	Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
	Oba aspekty zarzutu apelacji obrońcy, traktujące o obrazie	

przepisów postępowania, są ze sobą ściśle powiązane i trudno ustosunkować się do nich osobno. Biegła K. P. z Biura (...) w L. opiniowała na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym wyjaśnień oskarżonego, wobec czego w oczywisty sposób wnioski opinii zależą od oceny wiarygodności dowodów, w tym tychże wyjaśnień. Tym niemniej, opinia opierała się zasadniczo na wynikach badania stanu trzeźwości oskarżonego i po uzupełnieniu w toku poprzedniego postępowania odwoławczego wykazała, że stwierdzone (i niekwestionowane na żadnym etapie postępowania wyniki stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego nie mogły wynikać ze spożycia alkoholu we wskazanych przez oskarżonego w wyjaśnieniach okolicznościach i musiał on spożywać alkohol wcześniej. Zastrzeżenia obrońcy do tej opinii (sprecyzowane na k. 162, k. 195v, bo w apelacji tylko ogólnikowo) słusznie zostały uznane za bezzasadne – oskarżony nie wskazywał, że czas oczekiwania na żonę, która miała go zawieźć na miejsce kolizji, jakoś się dłużył i miał dużo czasu, by delektować się wódką dłużej, niż wypijając ją praktycznie na raz. Wódka, wbrew twierdzeniu obrońcy, musi mieć co najmniej 37,5%, a ma zwykle 40% alkoholu, zaś oskarżony nie wskazywał na żadne smakowe jej wersje, ale mówił i pisał o „wódce”, pitej z literatki, a więc są podstawy by twierdzić, że chodziło o jej podstawowy typ. Niezasadnym byłoby również pytanie biegłego o potencjalną możliwość spożycia przez oskarżonego alkoholu o godz. 4.30, który to czas miałby wynikać z oświadczenia oskarżonego w relacji złożonej policjantom bezpośrednio na miejscu interwencji, zawartego w

notatce k. 1, bowiem nawet z treści tej notatki nie wynika, by oskarżony twierdził, że o tej akurat godzinie spożywał alkohol (a jedynie, że około tej godziny wracał z pracy, podczas gdy później już twierdził, że pracę skończył około godz. 5.00, co już może wskazywać na instrumentalne, obronne podejście do przekazywanych informacji). Nie było celowe dopytywanie biegłej o dalsze szczegóły na tle różnych treści płynących z osobowych źródeł dowodu, skoro biegła wariantowo wskazała, że wnioski opinii, będące w zasadzie wynikiem podstawienia określonych danych do wzoru matematycznego, będą różne dla różnych danych wejściowych - zmiennych wersji spożycia deklarowanego alkoholu o godz. 5.30 bądź o godz. 6.00, a biegła nie jest kompetentna do oceniania możliwości dowodowego wykorzystania pisma oskarżonego z k. 43-45. Dlatego też zarzut obrazy art. 170 § 1a kpk, podnoszący niezasadne odstępianie od dalszego uzupełniania uzyskanej opinii o kolejne warianty, jedynie hipotetyczne, bo nie wynikające z materiału dowodowego, w sytuacji gdy opinia w sposób kompletny wskazywała wyliczenia dla możliwych do uzyskania z całości, a nie tylko części, materiału dowodowego danych, należało uznać za całkowicie pozbawiony merytorycznych podstaw.

Zarzutu obrazy art. 7 kpk w zakresie oceny dowody z wyjaśnień oskarżonego skarżący nie powiązał z oceną innych dowodów, podnosząc jedynie, że dowód ten sam w sobie broni się jako wiarygodny mocą swojej spójności i logiki. Takiej konstrukcji logicznej nie sposób uznać za przekonującą. Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym

podczas przesłuchania odmówił składania wyjaśnień, zajmując co do faktów stanowisko dopiero we wspomnianym piśmie procesowym, za pomocą którego oskarżony chciał dowieść swej niewinności i wprost wnosił, by uznać je za dowód w sprawie („na obalenie twierdzeń aktu oskarżenia przedkładam poniższe dowody”, „dowód: informacja z systemu PLUS o połączeniu telefonicznym ze3 świadkiem M. D. o godz. 5.37”, „dowód: informacja z systemu PLUS o połączeniu telefonicznym z firmą zajmującą się holowaniem”, bo wymienianych informacji nie dokumentował niczym innym niż tylko treścią tego pisma). Sąd I instancji przekonująco wskazał, dlaczego to prywatne pismo oskarżonego nie powinno zostać zignorowane, ale powinno podlegać ocenie tak jak każdy inny dowód - z dokumentu, złożony do akt. Podczas pierwszych wyjaśnień na k. 107v jedyną konkretną informacją od oskarżonego było to, że skończył pracę około godz. 5.00, reszta informacji nie konkretyzowała okoliczności istotnych z punktu widzenia kontestowanej opinii. Podczas kolejnych wyjaśnień na k. 142v oskarżony twierdził już, że nic nie wie i nie pamięta, podpisanego pisma nie pisał ani nie czytał, tylko złożył, nie wie, skąd wzięły się w jego treści szczegółowe informacje np. o godzinach wykonywanych przez niego połączeń telefonicznych, nie pamięta nawet, kto mu to pismo przygotował. Podczas ostatniego przesłuchania odmówił zaś składania wyjaśnień, kwestionując jedynie treść pisma. Teza więc, że są to wyjaśnienia spójne, logiczne, budzące zaufanie, a nie budzące żadnych wątpliwości co do ich szczerości, obiektywnej prawdziwości i braku nastawiania

<p>wyłącznie na cele obrony, wydaje się być w jaskrawy sposób trudną do obronienia. Skarżący natomiast w tym zakresie nie poczynił specjalnych wysiłków, ograniczając się do stwierdzenia, że oskarżony wyjaśniał w sposób spójny i logiczny, stres po zdarzeniu mógł wywołać potrzebę napicia się alkoholu, a treści z pisma zostały przez oskarżonego zakwestionowane. Z tego względu i ten zarzut nie mógł być uznany za trafny i skutkujący uznaniem, że konsekwencją błędnej oceny wyjaśnień oskarżonego były błędne ustalenia faktyczne, prowadzące do niezasadnego uznania go za winnego zarzuczonego mu czynu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego lub o jego obniżenie kary grzywny (zmodyfikowany na rozprawie odwoławczej względem treści wskazanej w apelacji).</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutów skutkowałą nietrafnością wniosku o jakąkolwiek zmianę wyroku, w szczególności poprzez uniewinnienie oskarżonego. Wniosek o obniżenie wymiaru kary nie wynikał z żadnego z podniesionych w apelacji zarzutów, a w ocenie Sąd odwoławczego nie było podstaw do uznania, że kara 130 stawek dziennych grzywny, zwłaszcza w zestawieniu z postulowaną przez skarżącego karą grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, jest rażąco, nieakceptowalnie i nadmiernie</p>		

surowa. Sąd I instancji w sposób całkowicie prawidłowy ocenił przesłanki wymiaru kary, biorąc pod uwagę okoliczności przemawiające tak na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, a swoje stanowisko w sposób prawidłowy uzasadnił. Prawidłowo sąd ten określił też wysokość dziennej stawki grzywny ustalając, że możliwości zarobkowe i finansowe oskarżonego są minimalnie lepsze niż osoby ubogiej, bezdomnej, niezdolnej do jakiegokolwiek pracy, dla której przewidziana być musi jako adekwatna stawka minimalna, tj., 10 zł dziennie. Z pewnością nie można uznać, że oskarżony nie jest w stanie przeznaczyć na uregulowanie kary grzywny ustalonej przez Sąd Rejonowy kwoty 15 zł dziennie i kwota ta musi być obniżona.

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Całość wyroku, tak w części zaskarżonej, jak i w pozostałej, podlegającej ocenie z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	

Bezasadność apelacji i brak okoliczności, podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Zgodnie z treścią art. 636 § 1 kpk w razie nieuwzględnienia apelacji, wniesionej wyłącznie przez oskarżonego (jego obrońcę), koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi skarżący. Na koszty postępowania odwoławczego składają się zaś opłata w wysokości należnej za I instancję oraz ryczałt za doręczenia korespondencji – w kwocie 20 zł.

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana